

[Lilli Gyldenkilde]

helst skal blande os udenom. Sådan vælger jeg ikke at tolke det, men jeg er nødt til at spørge, for sådan kan det, fru Jytte Andersen indledningsvis sagde, tolkes.

Jeg vil også godt sige, at jeg har meget svært ved at se, hvorved det forslag, Socialdemokratiet har fremsat, adskiller sig fra det forslag, SF har fremsat, med hensyn til at bryde forliget. Jeg er helt på det rene med, at det gør man helst ikke, og det kan jeg godt forstå, og sådan bør det også være, men når nogle forudsætninger for et forlig er faldet fuldstændigt til jorden – og det er jo det, der er sket i dette tilfælde – så mener jeg, det er rimeligt, at man tager det op. Det er vel også det, Socialdemokratiet mener i og med, at man kommer med sit eget forslag.

Men man skal ikke bilde mig eller andre ind, at der er stor forskel på, om det bliver SF's forslag eller de udsatte grupper, som vi snakker om, skal have et ekstra jobtilbud eller de skal sættes på en 80 pct.-sats. Alle tre løsninger kan da siges at anfægte forliget, andet kan jeg ikke få ud af det. Og jeg synes altså, at fru Jytte Andersen skylder, om ikke af hensyn til kredsen her så af hensyn til de grønne hæfter, at give et præj om, hvordan det ligger.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Socialdemokratiet ønsker ikke at bryde forliget og forligets afgrænsning, og vi betragter SF's forslag som en del eller en forlængelse af forliget. Derfor ville det være forligsbrud, hvis Socialdemokratiet umiddelbart støttede en moratorieordning, medmindre det var forhandlet i forligskredsen. Det er baggrunden for, at vi så har gjort os nogle overvejelser om, hvordan man kan sikre et rimeligt økonomisk forsørgelsesgrundlag, indtil vi kan finde permanente løsninger for den gruppe, der klart er kommet i klemme, fordi ledigheden har udviklet sig så katastrofalt.

Vores forslag skal ses på den baggrund, at der er tale om, at gruppen har mistet retten til dagpenge; den er faldet ud af dagpengesystemet, og den sikres med den midlertidige ydelse, som vi har foreslået, et forsørgelsesgrundlag og en valgmulighed: om man ønsker den midlertidige ydelse, som er på mindst 2.004 kr. om ugen, eller man ønsker at gå på bistandshjælp. Gruppen er altså faldet ud af dagpenge-

systemet, og dermed er der tale om, at det ikke er inden for forligsaftalens område. Og det skal så også være baggrund for en – hvad skal man sige? – aktivering.

Vi beklager, at vi ikke kan komme igennem med en moratorieordning, og vi beklager, at vi ikke kan komme igennem med et tredje arbejdstilbud, men det er ikke muligt inden for forligskredsen, og derfor må man opfange gruppen uden for forligsaftalens område.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ingen skal være i tvivl om, at jeg ikke på nogen måde klandrer Socialdemokratiet for at holde et forlig, og ingen skal heller være i tvivl om, at jeg er sikker på, at Socialdemokratiet er lige så oprigtigt optaget af dette problem, som vi er i SF. Her er tale om en gruppe, som ryger direkte ud af det arbejdsmarkedssystem, som vi kender i dag, og lad os holde det på det rene, at vi er enige i intentionen og enige i udgangspunktet.

Men jeg må jo konstatere på baggrund af det, fru Jytte Andersen har sagt, at Socialdemokratiet holder fast i forliget, som omhandler, at ingen kan være i dagpengesystemet i mere end syv år, når de har modtaget henholdsvis uddannelsestilbud og arbejdstilbud, som de skal efter reglerne. Det var nyt for mig, for forudsætningerne for forliget er bortfaldet i og med, at der for det første ikke er kommet de arbejdspladser, som var en forudsætning for forliget, og for det andet er nedsat et udvalg, Zeuthenudvalget, som netop skal finde frem til løsninger på bl.a. det problem, vi her taler om.

Forudsætningerne for det forlig er simpelt hen brudt sammen. Alligevel hører jeg Socialdemokratiet – som samtidig i bragtaler uden for dette hus siger, at vi endelig skal sørge for at løfte dem, der nu ryger ud af systemet – råt stå og fastholde, at for eftertiden skal det være sådan, at man kun kan være i systemet i 7 år, når man inden for de 7 år også har haft sine jobtilbud og sit uddannelsestilbud.

Det beklager jeg meget, for jeg troede egentlig, at når forudsætningerne for et forlig var brudt, var det rimeligt i det mindste at få Socialdemokratiet til at arbejde noget mere ihærdigt for at finde en løsning på dette problem.

(Kort bemærkning).